

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 334/2020
10.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, Јасмине Стаменковић и Јелене Боровац, чланова већа, у парници по тужби тужиоца „LUGI SAN SYSTEM“ доо Београд, чији је пуномоћник Зоран Цветковић, адвокат у..., против туженог „INVEJ“ АД Београд, Земун, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2284/19 од 26.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 10.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2284/19 од 26.02.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2284/19 од 26.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 6549/18 од 21.01.2019. године ставом првим изреке, уинуто је решење о извршењу на основу веродостојне исправе истога суда Иив 6318/18 од 11.09.2018. године у целини. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу плати износ од 20.000,00 динара на име накнаде за кашњење у испуњењу новчане обавезе. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да плати туженом износ од 1.700,00 динара на име трошкова парничног поступка.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 2284/19 од 26.02.2020. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса

или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Другостепеном пресудом је правноснажно одлучено о захтеву тужиоца да се обавезе тужени да тужиоцу плати износ од 20.000,00 динара на име накнаде за кашњење у испуњењу новчане обавезе. Према налажењу нижестепених судова поверилац наплату ове накнаде може тражити уз главно потраживање које се заснива на веродостојној исправи, и потраживање по том основу не може бити утужено самостално. Зато је одбијен тужбени захтев.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за изузетну дозвољеност ревизије. Није потребно ново тумачење права, као ни уједначавање судске праксе, нити су уз ревизију достављене одлуке које указују на другачије одлучивање судова у истоврсној чињеничноправној ситуацији.

Право на накнаду за кашњење у испуњењу новчане обавезе, поверилац остварује у извршном поступку, који иницира предлогом за извршење (члан 10. став 3. Закона роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама). Закључак судова да потраживање на име законом прописане накнаде за кашњење у испуњењу новчане обавезе не може бити утужено самостално није у супротности са прваним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 13.05.2014. године, према коме извршни поверилац у предлогу за извршење неизмирене новчане обавезе у року, има право да захтева и накнаду за кашњење у испуњењу новчане обавезе у висини од 20.000,00 динара према Закону о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама, без прилагања посебне извршне исправе и веродостојне исправе у вези обавезе дужника на исплату ове накнаде.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредаба члана 410. у вези са чланом 479. став 6. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11... 18/20) и одлучио да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се не може изјавити.

Према одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена. Одредбом члана 480. став 2. Закона прописано је да, ако у одредбама ове главе није другачије прописано, у поступку у привредним споровима сходно се примењују остале одредбе овог закона. У привредним споровима, спорови мале вредности, по члану 487. став 1. Закона о парничном поступку су спорови у којима се тужбени захтев односи на

потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета дана 07.08.2018. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 20.000,00 динара, што је противвредност испод 30.000 евра. Како се ради о спору мале вредности ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу изложеног и члана 413. Закона о парничном поступку, ревизијски суд је ревизију одбацио као недозвољену.

**Председник већа - судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић